

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.284/2020/3.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Tibold Ágnes előadó bíró

. Osztovits András bíró

A felperes: Pozsgai István György (Miskolc, Avasalja u. 72.)

A felperes képviselője: dr. Pásztor Tünde ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Gáldi Ügyvédi Iroda

A per tárgya: sérelemdíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi
Törvényszék 72.Pf.633.967/2019/5. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pesti Központi
Kerületi Bíróság 27.G.300.558/2019/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy felhívásra fizessen meg az államnak
150.000 (százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az E B H Zártkörűen Működő Részvénytársaság 2017 elején tájékoztatta a felperes egyéni vállalkozót, hogy a rendelkezésre álló hitelkeretet a továbbiakban nem fogja megkapni, mivel a központi hiteladminisztrációs rendszerben (a továbbiakban: KHR) feltüntetett adatok szerint rendezetlen tartozása van.
- [2] A felperes megkeresésére a KHR-t működtető B Központi Hitelinformációs Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: Zrt.) 2017. február 28-án felperes rendelkezésére bocsátotta a „Vállalkozás Saját Hiteljelentés” elnevezésű iratot. Annak fennálló szerződés adatok rovata 3. és 4. pontja szerint a felperessel azonos nevű és adószámú (ugyanakkor eltérő székhelyű) adósnál 30 napon túl fennálló késedelem lépett fel 667.532 forint, illetve 1.487.210 forint szerződéses összeg erejéig. A referencia szolgáltató az alperes volt.
- [3] A felperes 2007 márciusában, illetve áprilisában megkereste az alperest annak bejelentése céljából, hogy a hiteljelentés 3. és 4.

számú rovatában megjelölt szerződéseket nem ő kötötte, ezért az adatai tévesen kerültek a KHR-be. 2017. március 13-án kelt e-mailjében arra is utalt, hogy a folyamatban lévő Széchenyi Kártya bírálatát jelen ügy hátrányosan érinti, továbbá a vállalkozásához kapcsolódó banki ügyeket sem tudja intézni.

- [4] A Zrt. 2017. március 16-i tájékoztatása szerint az alperes a kifogást megalapozatlannak találta, és felhívta a felperes figyelmét a központi hitelinformációs rendszerről szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Khr. törvény) 17. §-a szerinti jogorvoslati lehetőségre.
- [5] Az alperes 2017. március 27-i levelében tévedését elismerte és tájékoztatta a felperest, hogy intézkedett az adószám KHR-ben történő módosításáról.
- [6] A felperes 2018 májusában tudomást szerzett arról, hogy adatait a KHR ismételten tartalmazza. A 2018. május 10-én lekért hiteljelentésben szereplő adatok megegyeztek a 2017. évi hiteljelentés adataival. A felperes újból megkereste az alperest a téves adatok javítása érdekében, utalva arra, hogy Széchenyi Kártya hitelkeretének meghosszabbítása folyamatban van, az eljárást adatainak téves feltüntetése érinti.
- [7] Az alperes 2018. május 15-én és 2018. június 12-én tájékoztatta a felperest, hogy az adószám módosítása érdekében a szükséges intézkedéseket megtette. A 2018. június 5-i hiteljelentésben még a téves adatok szerepeltek.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [8] A felperes keresetében 4.000.000 forint és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni sérelemdíj címén. Arra hivatkozott, hogy az alperes a referenciaadatok jogosulatlan átadásával megsértette a magántitokhoz, a személyes adatok védelméhez és a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait.
- [9] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elismerte, hogy a felperes adatait tévesen továbbította a KHR-be, de vitatta, hogy azzal megsértette volna a felperes személyiségi jogait. Állítása szerint kizárólag a felperes adószámát tüntette fel tévesen a KHR, mivel valóban létezik egy felperessel azonos nevű ügyfél, akinek tartozása áll fenn az alperes felé. Az adatok törléséről intézkedett. A jogsértés megállapítása esetén a követelt összeget eltúlzottnak tartotta.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest 400.000 Ft sérelemdíj és késedelmi kamatai felperes részére történő megfizetésére; ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [11] Megállapította, a KHR-ben a felperes mint egyéni vállalkozó neve és adószáma is szerepel. Részletesen kifejtett indokai alapján úgy ítélte meg, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez

fűződő személyiségi jogát: az alperes magatartása alkalmas volt arra, hogy a felperest rossz adósként feltüntetve társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Megállapítása szerint ugyanakkor az alperes magatartása nem sértette a felperes magántitokhoz, illetve a személyes adatainak védelméhez fűződő jogát.

- [12] A sérelemdíj összegének meghatározása során az elsőfokú bíróság - a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:52. § (1)-(3) bekezdéseit alkalmazva - figyelembe vette, hogy a téves továbbítás két alkalommal történt és mindkétszer több hónap telt el a felperesi jelzés és az alperes intézkedése között. Az alperes ugyan egyszeri téves adattovábbításra hivatkozott, ennek valósága azonban azt jelentené, hogy 2017-ben a hibát nem javította ki, és a felperes több mint egy évig szerepelt a KHR-ben. Ezért a kétszeri téves továbbítás, illetve az egyszeri téves továbbítás és az annak javításában való késlekedés ugyanolyan súlyú tévedésnek minősül. Rögzítette, több hónap is eltelt a tudomásszerzés és az intézkedés között; a felperes többször is jelezte a tévedést, illetve utalt az ezzel kapcsolatosan őt ért hátrányokra. Értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a felperes számlavezető bankja a felperes hitelkeretét a téves adatok miatt szüntette meg. Azt azonban nem találta bizonyítottnak, hogy a felperes Széchenyi hitelkeret megszűnésének oka is az alperes magatartása lett volna, illetve hogy az alperes lekezelő és elutasító magatartást tanúsított volna a felperessel szemben. Figyelembe vette, hogy a felperes egyéni vállalkozására miként hat ki a téves adattovábbítás; az egyéni vállalkozónak nincs a természetes személytől elkülönült jogalanyiséga és elkülönült vagyona. A vállalkozót magát is súlyosan érintheti, hogy vállalkozásához nem tud hitelt felvenni, vállalkozása egy ilyen tévedés miatt esetleg tönkremegy, a vállalkozó munkája, egzisztenciája is veszélybe kerül. Mindezeket együttesen értékelve az elsőfokú bíróság a felperes által megjelölt, milliós nagyságrendű követelést eltúlzottnak ítélte, és a jogsértés nagyságrendjéhez igazodó sérelemdíj megfizetésére kötelezte az alperest.
- [13] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését helybenhagyta.
- [14] Megalapozottnak találta a fellebbezést abban a részében, hogy az alperes magatartása a felperes személyes adatainak védelméhez fűződő jogát is sértette. A felperes által csatolt hiteljelentésekből megállapíthatóan fizetési késedelem okán történt az alperes általi adattovábbítás, ugyanakkor az alperes is elismerte annak téves voltát. Mindezekre figyelemmel az alperes magatartása a Khr. 14. §-ával ellentétes volt; az adatok továbbítása jogszerűtlen volt.
- [15] A másodfokú bíróság ugyanakkor osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint az alperes a jogellenes magatartásával a személyes adatok védelméhez fűződő jog sérelmén túl nem valósította

meg a magántitokhoz való jog sérelmét is. A felperes nem hivatkozott arra, hogy a személyes adatain túl az alperes más, további, magántitkot tartalmazó adatot, információt továbbított.

- [16] A sérelemdíj mértéke kapcsán a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (2)-(3) bekezdéseinek helyes alkalmazásával, az eljárás adatainak a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 206. § (1) bekezdése szerinti, okszerű mérlegelésével hozta meg döntését.
- [17] Kifejtette, a Ptk. hivatkozott rendelkezései alapján a jogsértés ténye önmagában megalapozza a sérelemdíj iránti igényt, ugyanakkor a sérelemdíj mértéke körében a bíróságnak figyelemmel kell lennie a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, felperesre gyakorolt hatására is. Emellett a sérelemdíj mértékének meghatározásakor tekintettel kell lennie a bíróságnak arra is, hogy a megítélt összeg valós elégtételt nyújtson a sérelem kompenzálására, egyben a jogsértés szankcionálására is alkalmas legyen. Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegének megállapítása során a fellebbezésben felhozott valamennyi körülményt mérlegelte, indokaival a másodfokú bíróság egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal ellentétben a Széchenyi hitelkeret kapcsán az elsőfokú eljárásban csatolt felperesi levél önmagában nem volt alkalmas annak igazolására, hogy a meghosszabbítás elmaradásának oka az alperes téves adattovábbítása, és ennek folytán a felperesi adatok KHR-ben történt szerepeltetése volt. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróságösszegszerűségében is helyesen határozta meg az alperes által fizetendő sérelemdíj mértékét, az arányban áll a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerint a jogsértés tárgyi súlyával, annak tényleges hátrányos következményeivel. A mérlegeléssel meghatározott és kellően megindokolt összegű sérelemdíj a felperes által átélt hátrány kompenzálására szükséges, egyben elégséges. Annak megváltoztatását nem látta indokoltnak.
- [18] Annak megváltoztatását a másodfokú bíróság arra tekintettel sem nem látta indokoltnak, hogy a felperes személyes adatok védelméhez fűződő jogának sérelmét is megállapította. Hangsúlyozta, a jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj alkalmazása. A sérelemdíj funkciója a személyiségi jogok megsértésével okozott nem vagyoni sérelmek kompenzálása. A jogosultat nem terheli a hátrány bizonyítása, azonban az őt ért nem vagyoni sérelemért követelhet sérelemdíjat. A Ptk. a sérelemdíj megítéléséhez, összegszerűsége meghatározásához az eset összes körülményének mérlegelését írja elő. A bíróságnak mindezek értékelésével kell megállapítania az adott személyt ért hátrányokat, és eldöntenie, hogy a sérelmet szenvedett fél jogosult-e sérelemdíjra, amennyiben igen, milyen összegben. A bírói mérlegelés arra is vezethet, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére.
- [19] A felperes a személyes adatai védelméhez fűződő jogainak megsértése kapcsán ugyanazon hátrányokat jelölte meg, mint amelyekre a

jóhírnévhez fűződő jogának sérelmével összefüggésben hivatkozott. További tényeket nem hozott fel, eltérő körülményekre nem utalt. Mivel a felperest ért sérelem körében előadottakat az elsőfokú bíróság már - helyesen - értékelte, és sem a kereset, sem a fellebbezés nem tartalmazott egyéb vizsgálándó szempontokat, a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértésével okozott nem vagyoni hátrány nem olyan mértékű, amely magánjogi, preventív jellegű kompenzációt, illetve büntetést igényelne.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [20] A felperes felülvizsgálati kérelmében - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperest, leszállított keresetének megfelelően, további 1.500.000 Ft és járulékaik megfizetésére kérte kötelezni.
- [21] Állította, hogy a jogerős ítélet a Ptk. 2:42. §-ába, 2:43. § a)-d) pontjaiba, 2:45. §-ába, 2:52. §-ába, valamint az rPp. 235. § (1) bekezdésébe ütközik.
- [22] Álláspontja szerint a jóhírnévhez való jog, valamint a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértése kapcsán megítélt sérelemdíj rendkívül alacsony, nem áll arányban a jogsértés súlyával, körülményeivel, a jogsértéssel kapcsolatos panasz kezelésének módjával, hiányosságaival, továbbá azzal a ténnyel, hogy két alkalommal került sor ugyanazon jogsértésre, illetve - az alperesi védekezés elfogadása esetén - két éven át fennálló jogsértésről van szó, amelyet az alperes a tájékoztatása ellenére nem orvosolt. A bíróság nem kellő súllyal vette figyelembe, hogy egy kisvállalkozás esetében milyen következményekkel jár egy hitelkeret (legyen az Széchenyi hitelkeret vagy egyéb, banki hitelkeret) elvesztése. Utalt arra is, az okirati bizonyítékok kellően alátámasztják, hogy az alperesi jogsértéssel okozati összefüggésben nem hosszabbították meg a Széchenyi hitelkeretét. Emellett azt is figyelembe kell venni, hogy az adott jogsértés milyen következményekkel járhatott volna, alkalmas volt arra, hogy akár az egész vállalkozását ellehetetlenítse. Az alperes alaptalanul állította be a felperest rossz adósként, olyan vállalkozóként, aki tartozik, és nem fizeti tartozásait.
- [23] A másodfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítása ellenére nem szükséges az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összegét módosítani. Értékelni kellett volna, hogy két személyiségi jog megsértése is bizonyítást nyert, továbbá a jogsértés súlyát és az egyéb körülményeket.
- [24] Felperes előadta továbbá, hogy a másodfokú bíróság tévedett, amikor nem állapította meg a magántitok védelméhez fűződő jogainak a megsértését. Hangsúlyozta, hogy magántitok lehet minden olyan adat, információ, ismeret, amelynek megőrzéséhez a titok gazdájának

valamilyen érdeke fűződik. Kiemelte, az alperessel nem állt semmilyen jogviszonyban, így az alperes olyan egyéni vállalkozó adatai kezelte és továbbította, akinek adatai továbbítására nem volt felhatalmazása.

- [25] Az rPp. 235. § (1) bekezdésének sérelme körében előadta, hogy az elsőfokú eljárásban benyújtott, 2019. március 14-én kelt előkészítő irat tartalmazta az alperesi adatkezeléssel kapcsolatos érvelését, ezért a másodfokú bíróságnak érdemben kellett volna vizsgálnia ezt a fellebbezési hivatkozását is.
- [26] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [28] A sérelemdíj összegének megállapítása körében a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése az eset összes körülményének mérlegelését írja elő, illetve példálózó jelleggel meghatározza, hogy melyek azok a körülmények, amelyeket a bíróságnak a sérelemdíj mértékének megállapításakor mérlegelnie kell. A sérelemdíj mértékével kapcsolatban a Kúria utal az rPp. 206. § (3) bekezdésére, amely szerint a bíróság a kártérítés vagy egyéb követelés összegét, ha a szakértői vélemény vagy más bizonyíték alapján meg nem állapítható, a per összes körülményeinek mérlegelésével belátása szerint határozza meg. A Kúria gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárásban mint rendkívüli jogorvoslati eljárásban felülmérlegelésre csak kivételesen kerülhet sor. Jogszabálysértést az alapozhat meg, ha a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes, illetve ha a tényállás feltáratlan, iratellenes (BH1999. 44.). A sérelemdíjösszezszerűségének felülmérlegelését is csak ilyen körülmények teszik lehetővé. Önmagában nem támadható a sérelemdíjösszezszerűsége, ha a másodfokú bíróság mérlegelése nem okszerűtlen és nem ellentétes a logika szabályaival (Pfv.IV.21.993/2018/7.; Pfv.IV.20.581/2019/5.).
- [29] A Kúria egyetért a másodfokú bíróság álláspontjával, amely szerint önmagában az, hogy a fellebbezés eredményeként a másodfokú bíróság megállapította a felperes személyes adatok védelméhez fűződő jogának megsértését is, még nem feltétlenül indokolja az elsőfokú bíróság által egy személyiségi jog megsértésére tekintettel megállapított sérelemdíj felemelését. Nem tekinthető ez indokoltnak például akkor, ha - mint a perbeli esetben - a felperes a személyes adatai védelméhez fűződő jogainak megsértése kapcsán ugyanazon alperesi magatartás által kiváltott ugyanazon hátrányokat jelölte meg, mint amelyekre a jóhírnévhez fűződő jogának sérelmével összefüggésben is hivatkozott.
- [30] A Kúria a jogerős ítéletben megítélt, a Ptk. hivatkozott rendelkezésében megjelölt körülmények figyelembevételével, okszerű

mérlegeléssel meghatározott és az eljáró bíróságok által kellően megindokolt mértékű sérelemdíj összegének felemelésére felülmérlegeléssel - jogszabálysértés hiányában - nem látott indokot, illetve lehetőséget.

- [31] A felperes felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályként nem hivatkozott az rPp. 206. § (1) bekezdésének a megsértésére, ezért a Kúria - utalva az rPp. 272. § (2) bekezdésében, és az azt értelmező, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK véleményben meghatározott, a felülvizsgálati kérelem minimális tartalmi követelményeire - érdemben nem vizsgálhatta a felperes azon hivatkozásának megalapozottságát, hogy az eljáró bíróságok az okirati bizonyítékokkal ellentétesen nem látták bizonyítottnak azt a felperesi tényállítást, miszerint az alperes jogellenes magatartásának következményeként nem hosszabbították meg a felperes Széchenyi hitelkeretét. A Kúria megjegyzi, hogy amennyiben a hitelkeret megszüntetése miatt a felperest vagyoni sérelem (kár) érte, a Ptk. 2:53. § alapján lehetősége van kártérítési igény előterjesztésére. Az esetleges vagyoni sérelem orvoslására a kártérítés, és nem a sérelemdíj jogintézménye szolgál.
- [32] A magántitokhoz való jog felperes által állított sérelme kapcsán a Kúria utal az előző pontban kifejtettekre azzal, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg megsértett jogszabályként a Ptk. 2:43. § e) pontját, illetve 2: 46. §-át, ezért ezen hivatkozása sem volt érdemben vizsgálható. Ezért csak utal arra, egyetért a jogerős ítéletben kifejtettekkel, miszerint a felperes nem hivatkozott arra, hogy a személyes adatain túl az alperes más, további, magántitkot képező adatot, információt is továbbított.
- [33] Az rPp. 235. § (1) bekezdésének sérelme körében a felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy már a 2019. március 14-én kelt, az elsőfokú eljárásban benyújtott előkészítő iratában - bár indokai kifejtése nélkül, de - utalt arra, hogy az alperes adatkezelése is jogsértő volt. Ezzel kapcsolatos jogi álláspontját azonban először csak a fellebbezésében, majd azzal azonosan a felülvizsgálati kérelmében fejtette ki részletesen. Mindazonáltal ez a másodfokú eljárásban új tényállításnak valóban nem minősül, ezért e hivatkozása érdemi vizsgálatát nem zárta ki az rPp. 235. § (1) bekezdése. Ugyanakkor ez nem tekinthető olyan eljárási szabálysértésnek, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással lett volna, mivel a másodfokú bíróság a felperes adatainak a KHR rendszerbe történő jogosulatlan továbbítása miatt is megállapíthatónak találta a személyes adatok védelméhez való jog megsértését. Ezért a jogerős határozat hatályon kívül helyezését ezen eljárási szabálysértés az rPp. 275. § (3) bekezdésére figyelemmel nem alapozza meg, különös tekintettel arra, hogy e körben a felperes anyagi jogi jogszabálysértést nem jelölt meg.
- [34] A Kúria mindezekre tekintettel a jogerős ítéletet az rPp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [35] A sérelemdíj összegének felülmérlegeléssel történő módosítására csak a mérlegelés körében irányadó körülmények jogszabálysértést megvalósító, kirívóan okszerűtlen értékelése ad alapot.

Záró rész

- [36] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelemre tekintettel a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az általa a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére az állam részére [Itv. 50. § (1) bekezdés]. Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel.
- [37] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. január 7.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró, Dr. Osztovits András sk. bíró